

Oponentský posudek

Jméno diplomanta: Alice Kovářová

Téma a rozsah práce: Srovnání národní ochranné znáky s ochrannou známkou Společenství, 61 s.

1. Aktuálnost (novost) tématu: Téma není nikterak nové, jistý punc aktuálnosti mu snad může dát jen nedávná modernizace úpravy unijní známky.

2. Náročnost tématu na:

- teoretické znalosti,
- vstupní údaje a jejich zpracování,
- použité metody.

Měla-li by mít práce nějaký skutečný přínos, byla by značně náročná, neboť by bylo nutno se zabývat zkoumáním souladu či odchylnosti rozhodovací praxe na domácí a unijní úrovni. Prosté srovnání úprav je úkolem nenáročným, sotva však při něm lze dospět k něčemu objevnému.

3. Kritéria hodnocení práce:

- splnění cíle práce

Diplomantka cíl práce ani v nejmenším nenaplnila. Za téma si zvolila *srovnání* národní a unijní známky. Ve skutečnosti však – s výjimkou 15 řádek (!) na str. 58-59 – žádné srovnání neprovádí, spokojuje se s odděleným popisem obou institutů a srovnání tak zřejmě nechává na čtenáři.

- samostatnost při zpracování tématu,

Jakkoliv práce svou nesystemačností, mnohým opakováním, žánrovým kolísáním i chybami stylistickými vyvolává podezření, že jde minimálně do určité míry o kompilát nějakých existujících (zřejmě internetových) zdrojů, jasný důkaz se mi nalézt nepodařilo. Vzhledem ke katastrofální úrovni práce to ovšem není důležité.

- logická stavba práce,

Práce je na první pohled členěna logicky. Při bližším pohledu se ovšem ukáže, že to je jen zdání. Začíná dvěma kapitolami, které s tématem práce vůbec nesouvisí. Následuje sice klasická struktura, kdy má být popsán nejprve jeden institut (domácí známka), poté druhý (známka EU) a konečně provedeno jejich srovnání, mezi oba první je ale nepochopitelně včleněna známka mezinárodní a zejména klíčová srovnávací kapitola se ve čtyřech ze svých pěti oddílů srovnáváním vůbec nezabývá, takže to, co by mělo být jádrem práce, se skrývá jen v 15 řádkách mizerné úrovně.

Dodejme k tomu, že popsaná struktura je sice v obecné komparatistice běžná, pro daný institut ale zcela nevhodná vzhledem k velmi výrazné podobnosti obou srovnávaných institutů. To pak vede ke zbytečnému a nudnému opakování téhož.

O vnitřním členění pak již škoda hovořit, jen jako příklad uveďme, že celou kapitolu o unijní známce uvádí autorka poměrně rozsáhlým popisem změn, které přineslo evropské nařízení č. 2015/2424, ač sama autorka říká, že „ve skutečnosti jde ale spíše o drobnější změny“.

- práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací,

Autorka sice v přehledu použité literatury nějakou (výhradně domácí) literaturu uvádí, až na řídké výjimky v úvodu (nesouvisejícím s tématem práce) ji ale nevyužívá. Namísto toho pracuje se zdroji mírně řečeno laickými, jako jsou „nejčastější dotazy“ z internetových stránek ÚPV atp.

- hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu),

O analýze a tím méně vědecké práci nelze v tomto případě vůbec hovořit. Jedná se o nesouvislou snůšku informací všeho druhu, kde se například dozvíme, že ÚPV sídlí na Praze 6 a Alicante je

přistavní město (to hned dvakrát), nebo kolik činí poplatek za podání námitek, popřípadě ještě několik praktických rad k vyplňování přihlášky (pasáž uvedená větou „Jak vyplnit přihlášku?“ na str. 26-27), *právního* v něm ovšem není téměř nic, popřípadě je to špatně (tak například ministerstva autorka prohlašuje za subjekty a nadace za osoby veřejného práva).

- úprava práce (text, grafy, tabulky),

Úprava práce je hluboce podprůměrná.

- jazyková a stylistická úroveň

Jazyková a stylistická úroveň je hluboce podprůměrná

4. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Práce je zcela nezpůsobilá k obhajobě.

5. Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě.

Práci nedoporučuji k obhajobě.

6. Navržený klasifikační stupeň:

Navrhuji hodnotit známkou 4.

V Praze dne: 7. 9. 2016

.....
JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.

oponent diplomové práce